

— Τὴν Τσατάρτην ἐπαίχθη ἡ «Διονυσία», ἣν ὑπεδύθη ἡ κ. Βαρδάνη, μετὰ Βοϊσῶ τὸν Πατριῶδη, Βαρδάν τὸν Τσοῦκακ καὶ Τσοῦκὸν τὸν Γεννάδιον. Καὶ ἡ παράστασις αὕτη ἐπιτέθη, ὡς πάντοτε, μετ' ἐπιτυχίας, διατηρουμένων σχεδὸν τῶν αὐτῶν στελεχῶν τοῦ θεάτου. Διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τούτου λέγομεν τὰ ἑξῆς :

— Ὅτι ὁ Τσοῦκακ ὡς Βαρδάν ὑπέστη μετὰ παρουσιάζει δὲ προσθροῖ, μὴ ἠλικιωμένως ποσῶς μὲ τὴν ἀδελφὴν του, τὴν ἔχουσαν μέλαιναν κόμη.

— Ὅτι ἡ κ. Κυριακίδου, ὡς Ἰωάννα, ἐπαίειν ἀρκετὰ καλὰ. Ἐγγραφέτε ὅμως περισσότερα δυνάμεις.

— Ὅτι ὡς Τοῦζὲτ ἡ κ. Λοράνδου ἐπαίειν ἀρκετὰ καλὰ· παρετήρησαν ὅμως εἶσι αἱ ὑπεδύεσσαι μέχρι σήμερον τὴν Τοῦζὲτ τὸν χαρακτῆρα τούτου. Αὕτη εἶνε μὲν γυνὴ πολὺ εὐατότροπος καὶ κουνιὰ, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ ἠλικιωμένη· ὅν ἐννοοῦμεν διὰ τὴν κωμαστικὴν τῶν αὐτῆς σχεδὸν ἡλικίας μὲ τὸν ἀνῆλικον πλέον υἱὸν της. Ἴσως διὰ τὴν ἀκαιολογεῖν τὰς ἐρωτοτροπίας της ! ! ἀνημπούνηται ὅμως τί λέγει ὁ συγγραφεὺς διὰ σπύματος αὐτῆς τε καὶ τοῦ Βαρδάν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἡλικίαν της.

— Ὅτι ὁ Γεννάδης ὡς Τσοῦκὸν ἐπαίειν καλὰ· ὅν εἶνε ὅμως ἀκόμη κωμὸς καὶ παῖζη... ἠλικιωμένα μέρη.

— Ὅτι ὁ Σταματόπουλος ὡς Πομερᾶν ἦτο πολὺ καλός. Ὅτι ἡ κ. Ἀνδρεοπούλου ὡς Πομερᾶν ἦτο... καλλικατούρα !

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθησαν «Οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ Αὐτοκράτορος» μετ' αὐτὴν, ὡς πάντοτε, ἐπιτυχίαν ὑπ' ὄμων τῶν ἠθοποιῶν.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπαίχθη τὸ πρῶτον ἀπὸ σκηνῆς τὸ τρίπρακτον ὄραμα τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου «Ἡ Μυλόπετρα».

— Πρὸς τὸ ἔργον εἰς ἄλλην στήλην.

— Τὸν Γλυκᾶν ὑπεδύθη ὁ Γεννάδης μετὰ θαυμαστὴν ἐπιτυχίαν· ἐπαίει μετὰ πολλὴν δυνάμειν καὶ τέχνην μεγάλην καταπλήξας τὸ παρακολουθεῖν τὴν παράστασιν κοινῶν ὄλων οἱ θεαταὶ παρακολουθεῖν μετὰ θερησκατικῆς εὐλαθείας ἐκάστην κίνησιν του· ἦτο τὸ κορυφαῖον τῆς ἐπιτυχίας ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον. Ἡ ἀπεικόνισις τῆς φρίσεως καὶ ἡ πρόοδος αὐτῆς ἀπὸ πράξεως εἰς πρᾶξιν ἦτο τελεία, φυσικώτατος δὲ ὁ δεακοπτόμενος, ἀλλὰ συνεχῆς βῆξ τοῦ πάσχιοντος. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἀνεδείχθη ὑπεροχὴ, ὅπου ἐξήρθη εἰς καλλιτεχνικὰ ὑψηλὰ δυσθεωρήτα, ἦτο τὸ finale τῆς γ' πράξεως, καθ' ὃ ἀποδησκει λέγων ἀχειροκροτήσατε τὸν ἡττημένον ποιητὴν.

— Τὸν Θωμᾶν ὑπεδύθη ὁ Τσοῦκακ, ἐπιτυχῶς μὲν εἰς τὴν α' καὶ β' πρᾶξιν ἀποδώσας καλῶς τὸν εἰρῶνα καὶ τραγὸν χαρακτῆρα τοῦ οἰνοπότη αὐτοῦ, ἐξῆς δὲ λαμπρὰ εἰς τὴν γ' πρᾶξιν· ἐκεῖ ἐπαίει φυσικώτατα ἦτο τὸ ἄλλο ἐγώ του, ὃ ἐξῆ ἀπὸ τῆν σκηνῆν Τσοῦκακ. Τοῦ συνιστάμεν μόνον νὰ κατεδάξῃ κατὰ ἕνα τόνον τὴν φωνὴν του καὶ νὰ μετριάσῃ τὰς χειρονομίας του (πρᾶξ' α' καὶ β').

— Τὸν Νάκην ὑπεδύθη ὁ Λοράνδος καλὰ· ὡς προσπαθῆσαι νὰ καλλύνη ὀλίγον τὸν τόνον τῆς φωνῆς του καὶ νὰ ποιήσῃ τὰς σκηνικὰς του κινήσεις καὶ στάσεις.

— Τὸν Φαρᾶν ὑπεδύθη ὁ Βαλαλᾶς μετὰ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν· ὡς τύπος ὅμως ὑστερήσει πολὺ, διότι ὅν εἶχε διόλου τὸ ἐπιβάλλον καὶ τὴν σοβαρότητα ἰατροῦ, ἀλλὰ μόλις ροιτητοῦ μετ' ἰατρικὰς γνώσεις.

— Τὸν Καραφῆν ὑπεδύθη ὁ Σταματόπουλος μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας· διέπλεσεν ἕνα τύπον φιλοφρονημάτων καὶ υπερηφάνου γέροντος τέλειον· ἡ ἐπανάληξις τῶν φράσεων του πρὸς ζωηροτέρων ἐντύπων τῶν λεγομένων του ἦτο λίαν ἐπιτυχῆς.

— Τὴν Καραφῆν ὑπεδύθη ἡ κ. Ἀρμιστάκη πολὺ καλὰ. Τὴν Λουκίαν Καραφῆ, θυγατέρα των, ἡ δὲ Σμαράγδα Βερνὴν ἐπίσης καλὰ. Τὴν Μαρσίαν, ὑπηρέτριαν τοῦ Γλυκᾶν, ὑπεδύθη ἡ κ. Λοράνδου μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἀποδώσασα τελείως τὸν χαρακτῆρα της τὸσον ἀγαπώσης τὸν Γλυκᾶν μικρῶς, ἀλλὰ διατηρούσης μυστικῶν τὸν ἑρωτὰ της. Τὸν Κοκκάρην ὑπεδύθη ὁ Θησεύς ἐπιτυχῶς. Τὴν Κοκκάρην ὑπεδύθη ἡ κ. Κυριακίδου· παρουσιάσασα ἕνα τύπον ἀνυπαρκτον εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Ἡ ἀμφιβολία της καὶ ἡ διασκευὴ τοῦ προσώπου της ἦσαν πολὺ ἐλαφρά. Ὅφειλαν οἱ ἠθοποιοὶ ὅταν παίζουσι ἔργα σοβαρὰ καὶ εἰς μεγάλῃ ἰσχυρῶ καὶ σοβαρὰ θέατρα νὰ μὴ ἐξέρχονται τῶν ὄρων τοῦ σοβαροῦ. Τὸν Κοκκάρην, υἱὸν των, ὑπεδύθη ὁ Δελενάρδος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας· τέλειος τύπος ντιστεγῆ τῶν σαλονίων μετ' αὐτὴν γαλλίζουσαν προφορὰν του καὶ τοὺς θηλυπρεπτοὺς ἀκκισμούς του. Τὴν Καναρίνην ὑπεδύθη ἡ κ. Ἀνδρεοπούλου καλὰ. Τὴν θυγατέρα της ἡ κ. Γαλάνη μετὰ πολλὴν λεπτότητα, χάριν καὶ θάρρος.

— Τὸν Τρελλὸν ὑπεδύθη ὁ Πατριῶδης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἡ εἰσοδὸς του εἰς τὴν σκηνὴν (πρᾶξ. β') ὅτε τὸν φέρει ὁ Νάκης καὶ ἡ εἰσοδὸς του, ὅτε λέγει «ἀλλοῦτως, ἀλλοῦτως» στρέφειν τὰς χεῖρας, μιμνῶμενος τὸν Γλυκᾶν, ἐννοοῦντα ὅτι ὁ ἀλλάξουσι τὰ πραγματὰ, εἶνε εἰσοδος.